

og derved bereder de største Farer for dette og dets Mandskab, maa heril svares, at denne Betragtning ialtsald ikkun vilde kunne retfærdiggjøre at udsætte sig for Muligheden af at tilspise en Sigtet en ubesøjet Lort og Krænkelse, hvis der var Grund til at frygte for, at Udsættelsen med at afgjøre, om den Paagjældende bør have forbrudt sin Næringsret, til Sagens endelige Paakjendelse virkelig og ikke ganske undtagelsesvis vil kunne føre til den antydede mislige Følge. Dette kan imidlertid, saavidt skjønnes, ikke antages. Bortset fra, at Reglen i Lovforslagets § 4 første Stykke om Foranstaltninger for at fiktte de muligt Skyldiges Tilstedeværelse, i flere Tilfælde vil gjøre Frygten for, at de inden endelig Doms Afgjørelse skulde gaa ud paany med det samme eller et andet Skib, overflødig, tror Udvalget med Sikkerhed at kunne gaa ud fra, at naar den videre Undersøgelse og Behandling af den Sag, hvorunder der reises Spørgsmaal om Forbrydelse af den Næringsabkomst, hvorom der er Tale, henvises til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, saaledes som Udvalget foreslaar, vil Sagen faae en saadan Notoritæt i den kommercielle og søfarende Verden, at Afgangen for den eller de formentlig Skyldige til at fare som Skipper, Styrmand eller Maskinmester vistnok foreløbigen praktisk vil være spærret. — Udvalget foreslaar derfor at lade §§ 16 og 17 udgaa og give 2det Stykke i § 18 en forandret Affattelse.

§ 4de Affnit foreslaar Udvalget at ændre § 23 saaledes, at vedkommende Skipper ikkun skal betale Gebyr for Søforhøret, forsaavidt og saalænge som dette kan siges at sigte til at konstatere Omstændigheder, der ere af Betydning for de forskjellige privatretlige Interessser, medens der formentlig ikke bør erlægges Gebyr, naar og efter at Undersøgelsen har antaget Karakter af et offentligretligt Forhør (Lovforslagets § 3). Det turde derhos anses for rigtig at lette Byrden ved Søforhørs Optagelse, ogsaa hvor det har en privatretlig Karakter, for de smaa Skibe, navnlig dem, der ifølge Lov af 13de Marts 1867 § 2 ere undtagne for Bestemmelserne om Registrering og Nationalitetscertifikat, saaledes, at der af dem ikke bliver at betale egentlige Retsgebyrer. Naar en saadan Væmpelse gjøres for deres Vedkommende, er der formentlig ingen Grund til, som i § 25 bestemt, at undtage dem fra den almindelige, i § 1 ommeldte, Anmeldelsespligt, hvilket i og for sig maa anses for urigtigt og betænkeligt, eftersom den i alle Vedkommendes, navnlig ogsaa Skippernes, egen Interesse foreftrevne Undersøgelse til Konstatering af Forholdene ligesaa vel er af Betydning for de smaa Skibe og de absolut taget mindre store Værdier, hvorom der for deres Vedkommende kan være Tale, som for de større Skibe og de større Værdier. Derfor foreslaar man at stryge det første Stykke af Lovforslagets § 25.

Lovforslagets § 24 foreslaas udeladt, idet det formentlig er naturligere og korrekttere i den eventuelle Lov om Tilfyn med danske Skibes Spdygtighed m. m. at indsætte Bestemmelse om de paagjældende Sagers Behandling ved Spøtetterne, end i den foreliggende Lov paa en noget usædvanlig Maade at henvise til et Lovforslag.

Det vil endelig være nødvendigt at forandre den i § 26 satte Termin for Lovens Krafttræden.

Idet man sluttelig bemærker, at man ved Sæssionens Afbrydelse ved Thingets Opøsning er bleven forhindret fra at søge Forhandling med Justitsministeren om Sagen, men dog har anset det for rettest at forelægge Thinget det Resultat, hvortil Udvalget — med Forbehold af mulig forandret Stilling paa enkelte Punkter ifølge en saadan Forhandling — foreløbig var kommet, faar dette Resultat Udtryk i de nedenfor stillede Endringsforslag.

Endringsforslag.

Til § 1.

1) 3 2den Linie indskydes „forholdsvis“ foran „større“.

Til § 3.

2) Sidste Stykke udgaa.

Til §§ 4 og 8.

3) 3 Slutningen af § 4 udgaa: „jvf. § 8, sidste Stykke“ og i Stedet derfor tilføies et sidste Punktum saalydende:

„Er Søforhøret optaget udenfor Kjøbenhavn, kan Sagens nærmere Undersøgelse og Paakjendelse henvises til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, til hvilken Ret Sagen i alle Tilfælde bør henvises, naar der er Spørgsmaal om at frakjende Skipperen Ret til at føre Skib, eller Styrmand eller Maskinmester Ret til at gjøre Tjeneste i saadan Egenstab.“

§ 8, 1ste Stykke, 3die Linie forandres „;“ til: „;“ hvorhos det Følgende affattes saaledes: „udenfor Kjøbenhavn, med den af Slutningsbestemmelsen i § 4 flydende Undtagelse, af Stedets Underret, der til Undersøgelsen, Behandlingen og Paakjendelsen af disse Sager tiltrædes af to søyndige Mænd og i denne Egenstab kaldes Spøret.“

Til § 5.

4) Som 2det Stykke tilføies:

„Skipperen bør forsyne sig med en fuldstændig Udskrift af Søforhøret. En lignende Udskrift kan derhos enhver Anden paa Begjæring erholde imod Erlæggelse af den foreftrevne Betaling.“